

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 3T/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010219
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619010219.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a prísediacich členov senátu JUDr. Michala Spáčila a Mgr. Pavla Jurkáčka, v trestnej veci obžalovaného G. D. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a na § 127 odsek 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 10. júla 2019 takto

rozhodol:

obžalovaný
G. , narodený XX. XX. XXXX v P.,
trvale bytom Mesto Topoľčany,
od 30.03.2019 vo väzbe v Ústave na výkon väzby
a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

dňa 19.07.2018 približne o 12.00 hod. v Topoľčanoch na ul. Hollého č. 6 pred vchodovými dverami do reštaurácie Nevada Pub pristúpil k poškodenému R. B., nar. XXXX, ktorý si v tom čase chcel otvoriť vchodové dvere a vstúpiť do reštaurácie, pričom obžalovaný rukou vybral z ľavého náprsného vrečka košele poškodeného doklady, okuliare a finančnú hotovosť vo výške 50 eur, ktoré následne odhodil a ponechal si len peniaze a z miesta činu odišiel, čím poškodenému R. B. spôsobil škodu vo výške 50 eur, obžalovaný sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/73/2017 zo dňa 10.01.2018 v ten deň i právoplatným odsúdený za spolupáchatelstvom spáchaný prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/65/2001 zo dňa 01.10.2001 právoplatne odsúdený pre spolupáchatelstvom spáchaný trestný čin lúpeže podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý i vykonal a tiež bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/60/2002 zo dňa 20.11.2002 odsúdený pre spolupáchatelstvom spáchaný trestný čin lúpeže podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a pre trestný čin nedovolanej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorý vykonal,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spáchal taký čin na veci, ktorú má iný pri sebe, spáchal taký čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spáchal taký čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l

zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a na § 127 odsek 3 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k), písmeno l) Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodeného R. B., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., Dr. P. S. 1289/1, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany prejednal trestnú vec obžalovaného G. D. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a na § 127 odsek 3 Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní i súdnom konaní a obsahu pripojených spisov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav opísaný vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný G. D. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd vyhlásenie obžalovaného po splnení zákonom vyžadovaných procesných podmienok prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Dokazovanie bolo vykonané iba v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody.

Pokiaľ ide o výrok o vine, súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku kladeného obžalovanému za vinu nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Vykonaným dokazovaním, priznaním obžalovaného v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní jeho vyhlásením o vine, výsluchom svedka-poškodeného R. B. a obsahom kamerového záznamu na CD nosiči bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je opísaný v skutkovej vete rozsudku. Tento skutok bolo potrebné po právnej stránke posúdiť ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a na § 127 odsek 3 Trestného zákona, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spáchal taký čin na veci, ktorú mal iný pri sebe, spáchal taký čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch

odsúdený a spáchal taký čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, ktorou sa rozumie v zmysle § 127 odsek 3 Trestného zákona osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Z vykonaného dokazovania - priznania obžalovaného, svedeckej výpovede poškodeného R. B., kamerového záznamu vyplýva, že obžalovaný konal v priamom úmysle, ako to predpokladá ustanovenie § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Z hľadiska druhu trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil zločinu - úmyselného trestného činu, za ktorý trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (§ 11 odsek 1 Trestného zákona).

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona. Vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Zaoberajúc sa hodnotením osoby obžalovaného súd zistil, že je otcom dvoch maloletých detí žijúcich v Írsku. Na území Slovenskej republiky nie je zamestnaný, v roku 2011 bol vyradený z evidencie úradu práce pre nespoluprácu, dávky v hmotnej núdzi poberal do 30.04.2018. Podľa správy o povesti má trvalý pobyt Mesto Topoľčany, k prechodnému pobytu nie je prihlásený, nebol riešený komisiou verejného poriadku.

V evidencii priestupkov má záznamy o 2 priestupkoch na úseku cestnej premávky z roku 2017 pre viaceré konania, za ktoré mu bola uložená v prvom prípade pokuta 50 eur, ktorú nezaplatil na mieste a v druhom prípade pokuta 400 eur a sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 60 mesiacov.

Ako vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaného, doposiaľ má od roku 1997 evidovaných 8 odsúdení pre rôznu závažnú trestnú činnosť - majetkovej povahy, násilnej majetkovej povahy, drogovú trestnú činnosť, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Naposledy vykonal dňa 13.12.2011 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky v I. nápravno-výchovnej skupine (minimálny stupeň stráženia) uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 01.10.2001, sp. zn. 1T/65/2001 pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1 Trestného zákona, trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b, písmeno d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a pokus trestného činu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 8 odsek 1 k § 9 odsek 2 k § 247 odsek 21 písmeno c), odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb..

Obžalovaný spáchal prejednávaný skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.01.2018 sp. zn. 2T/73/2018 pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a spolupáchateľstve spáchaný prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 20 Trestného zákona k § 219 odsek 1 Trestného zákona.

Odsúdenia obžalovaného súdmi Slovenskej republiky sú súčasťou opisu skutku a súčasne okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a tiež pri opätovnom spáchaní zločinu podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, preto súd na tieto odsúdenia ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona neprihliadal.

Pokiaľ ide o odsúdenie Írskym súdom Portlaoise District Court z 12.12.2013 pre krádež na podmienený trest 3 mesiace, súd na toto vzhľadom na vykonanie trestu v roku 2013 neprihliadal.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona súd zistil, že obžalovaný sa v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní k trestnému činu priznal a svoje konanie

úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Súčasne mu poľahčovalo, že poškodenému uhradil spôsobenú škodu (§ 36 písmeno k) Trestného zákona), o čom predložil šekový ústrižok zo dňa 08.07.2019.

Súd u obžalovaného neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, t.j. že by napomáhal orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu aktívnou spoluprácou pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, pretože bezprostredne po spáchaní skutku odcestoval mimo územia Slovenskej republiky, zadržaný bol až na základe vyhláseného pátrania v Bratislave a stotožniť ho ako páchatel'a sa podarilo výlučne na základe operatívno-pátracej činnosti polície. Súd nezistil, že by obžalovaný v priebehu trestného stíhania sám akoukoľvek aktívnou činnosťou príslušným orgánom alebo súdu napomáhal pri objasnení svojej trestnej činnosti. Vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku súd zohľadnil v poľahčujúcej okolnosti, že sa priznal a spáchanie skutku úprimne oľutoval.

Pri výpočte trestu súd vychádzal zo základnej sadzby odňatia slobody 3 roky až 10 rokov, ktorej hornú hranicu postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností znížil o jednu tretinu na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Takto upravenú sadzbu súd ďalej upravil postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu - trestné činy lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin nedovolanej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, za ktoré bol obžalovaný skôr odsúdený, ktoré je potrebné posúdiť ako zločiny podľa § 11 a § 437 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., podľa ktorého súd trest ukladal, pretože horná hranica trestnej sadzby za tieto trestné činy prevyšuje 5 rokov (2 roky až 10 rokov a 2 roky až 8 rokov).

Postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona súd dolnú hranicu sadzby 3 roky zvýšil o jednu polovicu na 5 rokov a 4 mesiace, teda v konečnom dôsledku trest ukladal v sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov.

Na základe vyššie uvedených zistení súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Obžalovaný opakovane aj po vykonaní nepodmienečných trestov za závažnú majetkovú aj drogovú trestnú činnosť pácha majetkovú trestnú činnosť, ani hrozba trestom v rámci aktuálnej plynúcej skúšobnej doby ale ani priamy výkon predchádzajúcich trestov ho neodradil od páchania závažnej majetkovej trestnej činnosti.

K návrhu obhajoby na mimoriadne zníženie trestu súd uvádza, že obžalovaný sám neuviedol žiadne okolnosti prípadu ani pomery jeho osoby (okrem otcovstva k dvom maloletým deťom žijúcim s ich matkou v Írsku), vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom v jeho prípade bolo pre neho neprimerane prísne. Ani súd nezistil takéto okolnosti a tiež nemá za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje obžalovanému aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný si bol vedomý aj pred spáchaním trestného činu svojho otcovstva k dvom deťom a tiež plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť.

Obžalovaný sa písomným podaním domáhal zrušenia ostatného rozsudku Okresného súdu Topoľčany zn. 2T/73/2017 zo dňa 10.01.2018 a uloženia „jedného trestu“. K tomuto je potrebné uviesť, že prejednávaný skutok spáchal po vyhlásení uvedeného rozsudku, v rámci plynutia skúšobnej doby, preto podmienky pre ukládanie súhrnného trestu neboli splnené.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému ako páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorý už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin (rozsudkami Okresného súdu Topoľčany zo dňa 01.10.2001, sp. zn. 1T/65/01 a zo dňa 20.11.2002, sp. zn. 2T/60/02) a ukladal mu znovu nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na jeho osobu, doterajší život recidivujúceho páchatel'a, prostredie,

v ktorom žije ako nezamestnaný, povahu prejednávanej majetkovej trestnej činnosti, kde sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život, uložil ochranný dohľad na 2 roky. Obžalovanému doposiaľ nebol uložený ochranný dohľad, preto súd považuje určenú dobu za dostatočnú.

V rámci ochranného dohľadu bude obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Pokiaľ ide o náhradu škody, súd z vykonaného dokazovania zistil, že obžalovaný pred konaním hlavného pojednávania poškodenému uhradil spôsobenú škodu, ktorá je súčasťou opisu skutku.

Keďže poškodený v prípravnom konaní uplatnil riadne a včas nárok na náhradu škody a na hlavné pojednávanie sa nedostavil, súd ho s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces (§ 288 odsek 1 Trestného poriadku).

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.